

Kvapka múdrosti

Správaj sa k svojim rodičom tak, ako chceš, aby sa k tebe správali tvoje deti.

Sokrates

Čas šarkanov

S letom sme sa rozlúčili neradi, teraz sa už pani jesen parádi. Na chodníčku lístok malý leží, jesen k nám už v plnom prúde beží.

Počasie je občas veľmi mrzuté, tmavý odev strieda šaty strakaté. Na pole sa premiestnili traktory, zber úrody v záhradách už vrcholí.

Deti šantia so šarkanmi na kopci, vedľa, že jesen je už pri konci. A keď jesen vystrieda zima mrazivá, vtáčikom pripravíme zimné krmivá.

Martina Hromadová, IX.
Stanislava Miníková, IX.

Úvodník

Najnovšie módné trendy, na ktoré si potrpia hlavne staršie deti, a názory na módu ich rodičov, to tvorí dokopy niekedy jeden problém. Nám sa páčia kapsáče a mama si stojí za klasickými čiernymi nohaviciami. My sa snažíme presadiť svoje a rodičia zasa svoje. Často sa stáva, že sa z týchto dvoch názorov stávajú nerozlúštiteľné a nekonečné problémy, pri riešení ktorých sa veru aj zaískrí.

Tieto dve generácie sa v tomto často nezhodnú. To by vyzeralo, keby sme sa na chvíľu tolerovali! Hrozná predstava raz ísť do spoločnosti v tom, čo povie mama. Katastrofa! Je jasné, že rodičia nemôžu tolerovať to, že ich mladý teenager ide do kina a nohavice sú na rozpadnutie, drigovica po členky.

Rodičov ide poraziť a my sa usmievame, ako keby sa nič nerobilo. No čo, nič sa nedá robiť. V tomto sa dá tolerancia použiť. Ale čo keď máme tvrdohlavých rodičov a ešte tvrdohlavejších teenagerov? Ale hovorí sa, koľko ľudí, toľko názorov a chutí. Ak by problém mládeže a jej rodičov zostal iba pri móde, to by bolo ešte dobre. A o tých ďalších možno nabudúce.

Richard Hesko, VIII.B

Pod vedením Ladislava Škrabáka pripravila toto číslo redakčná rada: Denisa Bartošová, Katarína Grimeková, Richard Hesko, vedúci vydania, Daniel Jeluš a Maroš Jordan.

Spolupracovali učitelia: Emília Grimeková, Katarína Janíčková, Martina Machovcová, Tatiana Pobijaková a Margita Tóthová.

Toto číslo vyšlo v októbri 1998.

Stalo sa

1. Hneď na začiatku školského roku nás prišiel povzbudiť šašo Maroš so svojim predstavením.
2. VII.B trieda bola v Piešťanoch s pani učiteľkou Jančekomou na exkurzii Po stopách človeka dňa 24.9.
3. Žiaci VIII.A triedy sa zúčastnili na exkurzii v Hlohovci dňa 8.10. 1998 pod vedením pani učiteľky Jakubcovej a Janíčkovvej za účelom spoznávania kultúrnych a historických pamiatok nášho okresného mesta.
4. Naši žiaci zohrali v úvodnom kole futbalovej súťaže Nike Premier Cup zápas so Základnou školou na Kopernikovej ulici v Hlohovci, ktorý sa odohral 14.10. Naši vyhrali suverénne 4:1 a pánovi učiteľovi Urbánkovi i nám urobili radosť, lebo postúpili do druhého kola.
5. S tým istým pánom učiteľom naši bežci obsadili piate miesto v súťaži družstiev v okresnom behu do kopca.

Maroš Jordan, VIII.B

Kladko a Záporko

Milí žiaci, opäť je tu nový školský rok a s ním aj nové čísla Kvapky. Vy ste si už zvykli na našu vašu pravidelnú rubriku Kladko a Záporko a vyzerá to tak, že celý rok vám ju budem prinášať ja. Budem sa orientovať na určité okruhy a z každého vyberať kladné aj záporné veci. Tentokrát to bude jedáleň. Ale dost bolo reči na úvod, poďme do práce.

Začínam s Kladkom, pretože tak sa to patrí, a je toho menej / ozať, prečo sa táto časť rubriky píše vždy ťažšie? / Veľa žiakov chodí do jedálne. Kladné je, že pri jedle nemľaskáme / veď už máme svoje roky / a aj s príbormi nám to ide. Je vi-
diet, že naše mamy sa s nami

netrápili zbytočne.

Záporka začíname s prezuvkami. Napíšem príklad. Žiak ide zo školy. V prezuvárni sa prezúje do tenisiek alebo do topánok, ale keď príde na chodbu pred jedáľňou, povie si: "Načo by som sa prezúval, keď tu mám návleky!" Návleky patria rodičom detí z materskej školy, a preto je dobre, že voľakedy je tam náš známy pán učiteľ a

ten vráti žiaka na jeho "veľkú radosť" späť. Ďalej neviem, prečo sa niektorí učitelia hnevajú na to, že niektorí žiaci priveľa a nahlas rozprávajú. Je predsa normálne, že mladí ľudia si majú stále čo povedať. Koniec koncov, už si mohli zvyknúť. Ale z druhej strany, tí, ktorých sa to týka, zdržte sa. Je to tak naozaj lepšie.

Daniel Jeluš, VII.A

3 otázky pre ...

... Maroša Jordana, nového člena redakčnej rady.

1. Maroš, nezľakol si sa povinností ako iní žiaci, keď si sa dozvedel o našej ponuke?

- Pravdupovediac trochu áno. Ale čakal som to. Teraz zisťujem, že to nie je až také ťažké.

2. Usudzujeme, že keď si chalan, neseďíš celý deň pri knihách. Čo robíš, keď sa práve neučíš?

- Čo robím vo voľnom čase? Mám toho dost. Záľuby a povinnosti mi prerastajú nad hlavu. Najradšej však modelujem.

3. Ako by si chcel ďalej pokračovať, keď skončíš základnú školu? Neuvažoval si trebárs o spisovateľskej kariére?

- Možno sa budete čudovať, ale o tom, keď skončím ZŠ, som ešte vôbec neuvažoval. A o spisovateľskej kariére? To je to posledné, čo by ma zaujímalo.

Katarína Grimeková, VII.B
Denisa Bartošová, VII.B

Na jednu tému

Predstav si, že by záchrana sveta závisela od teba. Ako ďaleko by si bol schopný riskovať?

- D. Pisárová, VII.A: "Nepohla by som ani prstom."
M. Jordan, VI.A: "Nijako."

A. Vančová, VIII.B: "Ja by som asi moc nemohla pomôcť."

M. Bihariová, VII.B: "Obetovala by som aj svoj život."

M. Bokorová, VI.A: "Ja neviem."

M. Borovská, VII.A: "Pre svet by som dala aj život."

J. Belák, VII.B: "Asi nijako."

M. Špacír, IX.: "Čo ja viem ..."

Katarína Grimeková, VII.B
Denisa Bartošová, VII.B

Zber

Od začiatku školského roka uplynulo iba niekoľko týždňov a ja už môžem smelo pochváliť našich žiakov, ktorí sa zapojili do zberu papiera.

Myslím, že netreba hovoriť o tom, kto koľko kilogramov nazbieral, to všetci dobre vieme, no nemôžem nespomenúť to, s akou usilovnosťou a rivalitou žiaci medzi sebou súperili. A výsledok? Je ozaj pekný. Spolu sme zarobili 8.520 Sk, čo je tiež dobrá pomoc pre našu školu. Ale milí žiaci, nezaspíme na vavrínoch a znovu sa zapojme do novej súťaže Zber suchej pomarančovej kôry.

Keď budeme opäť pracovať ako včeličky, výsledok našej práce určite nebude zbytočný.

Emília Grimeková, vychovávateľka

Exkurzia do Piešťan

Raz sme sa vybrali na exkurziu do Piešťan. Bolo to v stredu 23. septembra.

Cestovali sme autobusom, vystúpili sme na stanici. Najskôr sme si bôli pozrieť staré Piešťany. Boli sme sa pozrieť v kostole, aj pri stípe hanby. Vedľa neho je cirkevná škola.

Videli sme kino, ale nešli sme tam, a to je škoda. Navštívili sme aj Balneologické múzeum. V múzeu sme videli kel z mamuta a všeličo iné. Išli sme aj do obchodu, aj do cukrárne na zákusok. Pri ceste pred Skleným mostom sme videli barolamača. Pani učiteľka nám o ňom veľa rozprávala. Potom sme išli na kúpeľné ostrovy. Boli sme sa pozrieť aj na fontány. Videli sme tam žltú rybičku.

Pani učiteľka nám ukázala kúpalisko, na ktoré sa budeme chodiť kúpať. Volá sa Eva.

Martina Vančová, III.

Čertova pec

V škole sme si naplánovali s pani učiteľkou Machovcovou výlet na Čertovu pec pri Piešťanoch. Deň výletu padol na sobotu.

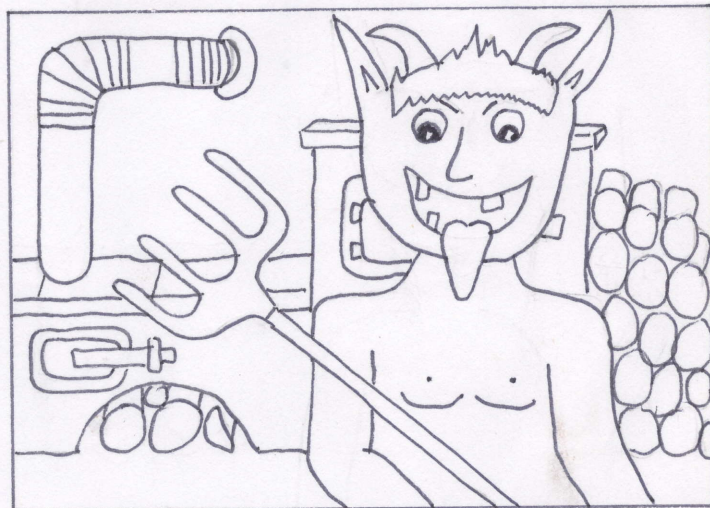
Zraz bol pri škole o 9,30. Zišli sme sa na balení jedlom a malinovkou na celý deň. Počas cesty na stanicu svietilo slniečko, bolo pekné počasie, aj keď vetrík pofukoval. Po príchode na stanicu sme museli čakať na vlak. Keď prišiel, nahrnuli sme sa do neho, usadili a čakali, kedy vystúpime.

Keď sme zbadali veľké budovy a vlak zastavil, vybehli sme von. Zo stanice sme prešli celé Piešťany a v prírode sme išli turistickým chodníkom. Šľapali sme rýchlo do kopca a potom zasa dolu kopcom, až sme prišli k diere v skale Čertova pec. Keby sme mali fotoaparát, hneď by sme sa aj odfotili pri nej, aj keď to bola obyčajná veľká diera

v skale. Ako sme išli k autobusu, zastavili sme sa aj pri hoteli, kde sa dalo hrať. Boli tam húpačky, gumy, pavúk a hrad z tehliel. Dobré sme sa zabavili. Zvečeralo sa a my sme sa odviezli autobusom na stanicu. Cestu vlakom sme už poznali a vedeli, kde vystúpime.

Na stanici ma čakal otec a ja som mu mala čo rozprávať cestou domov. Zasa jedna pekná sobota je za nami.

Zuzana Fačkovcová, IV.

Domov znamená, že sa máme kde vrátiť

Vlast', moja dedina, rodina a priatelia, to všetko tvorí jedno, môj domov.

Keď mám problém s rodinou, alebo aj s priateľmi, vtedy nie som spokojná so svojim domovom. Ale aj v týchto chvíľach si len ťažko spomeniem na tých, ktorí domov nemajú. Či už ho stratili vlastnou vinou, alebo si to oni sami vôbec nezapríčinili. Veď koľko detí, ale aj dospelých, nemá strechu nad hlavou, nemá rodinu a priateľov, ktorí tak neodmysliteľne patria k domovu. Bez toho všetkého by domov domovom ani nemohol byť. Niektorí majú aspoň dačo z toho, ale niektorí nemajú ani to. A dokonca sú prípady, kedy má človek iba holý život. Napríklad deti v detských domovoch darmo čakajú na svojich rodičov. Tí ich opustili, odložili ako nepotrebnú vec. Každé takéto dieťa čaká, že raz sa vo dverách zjaví mama a otec a povie: "Poď domov, do svojho nového domova." Pre niektorých ľudí sú tieto deti ako varovanie. Človek z "decáku"! Na toto slovo ľudia reagujú rôznymi spôsobmi. Časť sa prikloní k takémuto názoru: nevychované, hlúpe a drzé dieťa. Ale tí ostatní majú na to iný názor: chúdo dieťa, nemá rodičov, rodinu, to ho určite poznamenalo.

A práve preto budme len radi, že máme svoj domov, že sa máme kde vrátiť. Domov je jedna z najcennejších vecí, ktorá môže byť, a preto si ho vážme, taký, aký ho máme.

Alena Krajčovičová, VIII.B

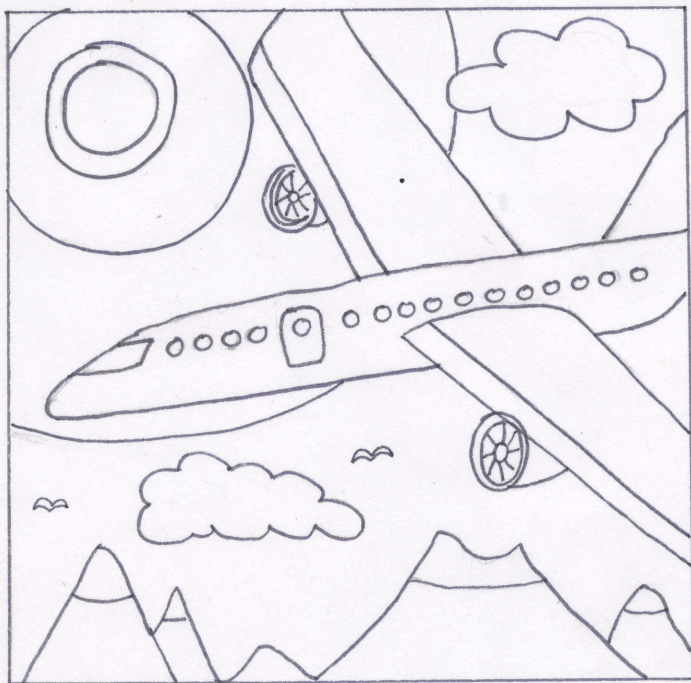
Prekvapenie

Caroline Pugeová je deväťročná francúzska dievča. So svojím otcom Jeanom a matkou Mandy žije v Paríži už sedem rokov. Otec pochádza z Francúzska, matka je Američanka.

Práve nastalo obdobie prázdnin. Caroline s rodičmi pôjde na pár dní navštíviť starú mamu do Californie. Hoci Caroline už zopárkrát lietadlom letela, toto bude výnimočná cesta. Poletí cez Atlantik.

Dnes je deň odchodu. Doma sa asi niečo deje. Cíti to, hoci jej nikto nič nepovedal. Panuje nervózna atmosféra. Kufre sú už pobalené a zrazu si Caroline zavolali rodičia do obývačky. Všetci traja si posadali a viedli dlhý rozhovor. Nakoniec vysvitlo, že mama musí zostať doma. Vraj ju v Paríži potrebujú služobne. Ale Caroline to nijako zvlášť nevadilo. Poletí s otcom a na starú mamu sa veľmi teší, veď ju ešte nikdy nevidela.

Teraz sú už obidvaja v lietadle. Ona číta komiks, ktorý si stihla kúpiť pred odletom, a otec rieši nejaké obchodné záležitosti. Vidieť, že obidvaja sú spokojní. O chvíľu pristanú na letisku.

Po výstupe z lietadla ma ních máva nejaká stará pani. To bude iste moja stará mama, pomyslela si Caroline. A mala pravdu. Naozaj to bola jej stará mama. Rozprávali sa spolu po francúzsky a Caroline sa stará mama tak zapáčila, že nechcela pomyslieť na chvíľu, keď bude musieť odcestovať domov.

Prvý deň spolu obdivovali californské pláže. Ochutnali tunajšie hamburgery a Colu. A spolu presestovali autom aspoň polovicu krajiny.

Druhý deň sa venovali prípravám na odchod. Caroline balila kufre a stará mama objednávala letenky. Na letisko ich išla vyprevadiť aj ona. Caroline neplakala, lebo stará mama jej sľúbila, že ešte tieto prázdniny príde zasa ona do Francúzska. V lietadle bola oveľa lepšia atmosféra ako pred dvoma dňami. Caroline rozprávala otcovi všetko to, čo spolu so starou mamou zažili. Hoci sa robil, že ho to zaujíma, myšlienkami bol niekde inde. A keď sa ho spýtala, čo sa deje, povedal jej, že to nemôže prezradiť, lebo ide o prekvapenie.

Na letisku v Paríži ich čakala mama s nejakým malým cudzím dievčaťom. Tušila, že to bude asi to prekvapenie. Keď k nim konečne dorazili, zvitli sa a mama sa usmievala. Caroline sa nenápadne spýtala, kto je to dievča, čo stojí vedľa jej matky.

Cestou domov jej rodičia všetko vysvetlili. To dievča si adoptovali práve v čase, keď sa chystali do Californie. A pretože rodičia ju nechceli sklamať, cesta sa predsalen konala. Otec išiel s nou a matka zariadovala všetko potrebné okolo nového dieťaťa. Caroline sa so svojou novou sestrou Paulou rýchlo skamarátila a ostatné cesty za starou mamou podnikali už len spolu.

Stanislava Miníková, IX.

Stratené mesto

Kedysi dávno odohral sa tento príbeh, počúvajte a dozviete sa viac.

Bohovia stvorili ostrov a dali mu meno Atlantída. Na ostrov prišli ľudia a vybudovali na ňom mesto. Mesto rástlo do krásy viac a viac. Každý tam žil rád, nevedel, čo je bolesť, vávisť a ani nenávisť. Žili si tam všetci šťastne a nič im nechýbalo. Lovili ryby, pestovali ovocie, zabávali sa.

Raz prišli na ostrov piati ľudia. Keďže v meste sa k nim všetci správali priateľsky, usadili sa tam. A nikto netušil, že prinesú mestu záhubu. Veštec, čo žil na ostrove, im predpovedal, že nastane zlý koniec, ale nik mu neveril. Tí piati ľudia všetkým nahovorili, že je to zlý čarodejník a upálili ho. Čoskoro si podmanili celé mesto, vládla nad ním závisť, sebeckosť, lakomosť. Ľudia si nadávali, bili.

Raz naobed si jeden malý chlapec, ktorý bol veľmi hladný, chcel tajne vziať od predavača jabĺčko. Ale predavač ho zbadal a veľmi udel.

Nahnevali sa bohovia na ľudí a mesto, i potopili ho. Odvtedy každých sto rokov sa to mesto vynorí na poludnie na jednu hodinu nad hladinu mora a potom sa opäť ponorí. Ako výstraha pre ostatných.

Dominika Pisariková, VII.A

Včielka

Bola malá včielka
1,20 veľká,
do košíčka zbiera nektár,
preletela celý hektár.
Sama varí, sama perie,
že ju vietor nezoberie.

Simona Karabčíková, IV.

Prvý sneh

Čože sa to v diaľke belie?
Čože je to za páperie?
Čože je to na horách?
Jááj! Veď je to prvý sneh!

Lukáš Urbánek, VIII.B

Epigramy

Environmentálny

Dym stúpa v komíne,
nikto nie je na vine?!
Ľudia ledva dýchajú,
továrne sa radujú.

Jaroslav Čellár, VIII.A
Tomáš Pavlikovský, VIII.A

Bohatstvo

Tento človek bohatý je,
autá stále nakupuje.
A čo pri tom robí?
Meno svoje zdobí!

Zuzana Hromadová, VIII.A
Júlia Škrabáková, VIII.A

Smetisko

Odkiaľ je tu toľko smetí?
Nemáme tu poriadok!
Len čo letkom von sa beží,
zapadáme po rozkrok.

Štefan Laboš, VIII.A
Marek Gabriš, VIII.A

Čudný človek

Prišiel večer, svetlá zhasli,
zvieratá sa strachom triasli.

Tma je všade, nastal pravek,
pod lampou je čudný človek.

Vypadá strašne, v ruke fľaša,
opitý bol asi, cigaretu zháša.

Zrazu sa zdvihol,
predo mnou sa mihol,
dostal som šok,
bude zo mňa cvok.

Keď som sa zobudil, bol deň
a zistil som, že to bol sen.

Lukáš Urbánek, VIII.B

Toto číslo ilustroval
Tomáš Herceg, VII.B

Fúka vietor

Fúkol vietor do klobúka,
odkvitla už celá lúka.

Strašiak Peter zahukotal,
vietor lístie v kruhu motal.

Lastovičky odleteli,
už aj vrany prileteli.

Mal som taký čudný sen,
že už prišla k nám jeseň.

Lukáš Urbánek, VIII.B

Horenos

Kto sa veľmi krásou pýši,
potom tak aj vypadá.
Do hôr si on nos vyvýši
a na zem vždy dopadá.

Zuzana Melušová, VIII.A
Sona Karabová, VIII.A

Kráska

Oči máš jak Šmoulinka,
vypadáš jak bublinka.
Na hlave máš pekný melír,
no a v hlave prázdny revír.

Michaela Fusková, VIII.A
Michaela Gajarská, VIII.A

Rodina Becherovcov VIII.

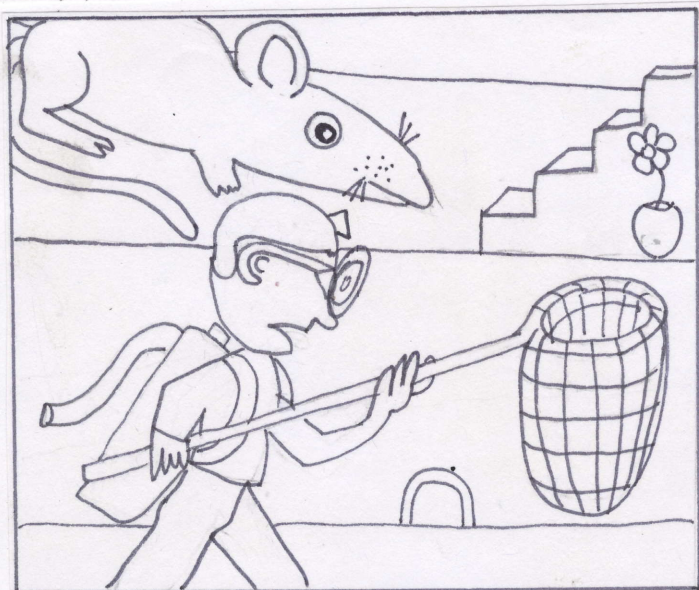
Deratizácia

Úplne obyčajný deň, no rodina Becherovcov mala aj v takýto deň problém, ktorý si vyžadoval odborníka.

Ráno pri stole otec povedal, že večer počul čudné zvuky, na čom sme sa zhodli všetci. Šli sme teda na povalu zistiť, čo tam je.

A vtom to prišlo. Z tmavého kúta plného pavučín sa vynoril potkan. Milo sa usmial, zdalo sa, akoby si užíval. Matka odpadla, Cila vyskočila von oknom a otec spadol zo schodov.

"Potkan. To je naozaj katastrofa," povedal som, pokrútil hlavou a odišiel som do svojej izby. Pravdaže ma okamžite nenapadlo, že som na povale a veľmi rýchlo som sa ocitol tam, kde i otec, pod schodami.

Na druhý deň to bolo naozaj zlé. Vošiel som do kuchyne, matka a Cila pobalené s kuframi chceli odísť k babke. No výborne, sťahovanie národov!

"A ty nejdeš?" spýtal som sa otca.

"K svokre? Nikdy!"

A tak sme sa radšej dohodli, že zavoláme deratizátora.

Chudák, keď prišiel, pustil sa do práce. Najskôr musel odmontovať všetko, čo mu zavádzalo, napravil si stovky dioptrie, zobral sieťku a to utešené zvieratko plné elánu a nevyčerpatelnej energie začal loviť. Mne osobne to vadilo. Dve noci nespáť a cítiť, akoby vám po povale skákal Tarzan s hmotnosťou dinosaura. Rámus vyhnal našich susedov, aj mačky z okolia pre istotu utiekli. Mužik s dioptriami však nakoniec slávil úspech. Potkana chytil, odfotili sme ho a potom hrdo odišiel.

A mne bolo akosi ľúto za zvieratkom, ktoré nám narobilo toľko neplechy. Asi sa prihlásim do spolku na ochranu zvierat.

Richard Hesko, VIII.B

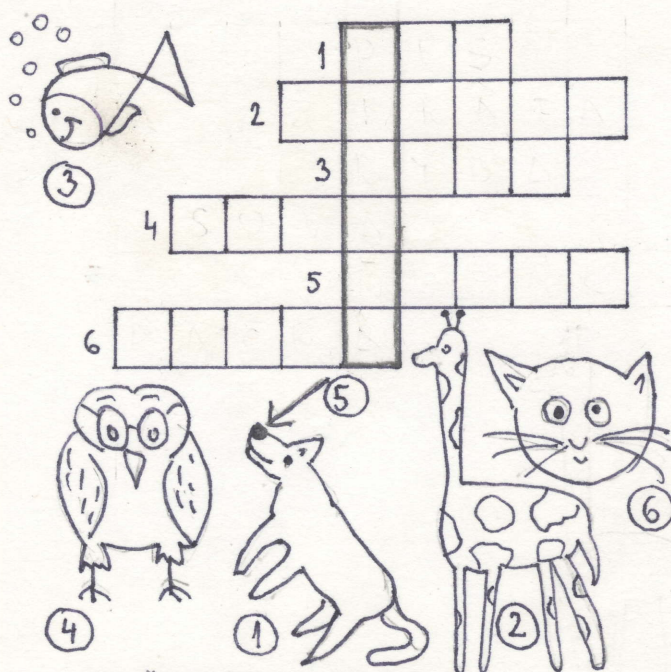
Súťaž !!!

Decká na 1. stupni, pozor!

Redakcia pripravila pre vás súťaž. Naša Kvapka číslo jedna sa podobá na detskú vymal'ovanku. Ak ju vyfarbíte a donesiete časopis triednej pani učiteľke do 20. novembra, jeden z vás bude odmenený. Redakčná rada totiž vyberie najkrajšie vyfarbenú Kvapku. Tak doto-ho!

Redakcia

Výplňovačka pre najmladších

Júlia Škrabáková, VIII.A

Zo slohových prác našich žiakov

- Skákali sme a pritom sme vybuchovali od smiechu.
- Myslím, že to bol grizly. Mama skoro odpadla, otcovi sa roztriasli kolená a kričal, aby som mu podala nejakú príučku. Mala som pri sebe iba Príučku mladých svištov.
- Mal rád svoje povolanie. Vlastne ho musel mať, lebo nič iné nevedel.
- Vlastností mal dosť, ale ja vymenujem iba niektoré. Veľmi rád sa pozeral na dno pohárka, a to i vtedy, keď nemal žiadne starosti.
- Svoju smelosť odôvodňoval aj tým, že sa spúšťal do baní, len aby páni otvárali nové. Pracoval aj u drevorubačov a zhodil strom tak, že mu podlamoval konáre.
- Moja izba je prirodzených rozmerov 4 x 4.

Rok 2 000, a čo?

Asi najznámejším problémom dneška je rok 2 000. Magická hranica. Čo bude? Hovorí sa, že na Zem spadne, možno, obrovský meteorit. Dobre, k tomu niet pripomienok. Ale toto isté hovorili v roku 96, že sa to udeje v auguste. A pokiaľ viem, keby sa to stalo, toto nepíšem.

Keď nespadne v roku 2 000 meteorit, tak v roku 2 001 to bude iné, čo opantá ľudí. Napríklad obrovská morská príšera, ktorá pohltí ľudstvo a bude. A keď sa ani toto nevydarí, tak pavedci neskôr vyhlásia, že sa objaví príšera II. a potom III. Aj minulý týždeň som čítal v novinách, že ktosi opäť videl Yetiho a v Poltári zasa UFO. A ľahkomyselní ľudia uveria.

Rok 2 000 je fantastickým sústom pre časopisy, ktoré sa budú určite dobre predávať a niekto na ľudskej hlúposti znova zarobí.

Treba si vytvoriť vlastný názor a nenechať sa ohurovať druhými.

Richard Hesko, VIII.B

Klebetník

◊ V tomto školskom roku chodí do školy do trinástich tried 283 žiakov. Na 1. stupeň 103, na 2. stupeň 180, a to až zo štyroch dedín. Z Maduníc, Žlkoviec, Ratkoviec a Červeníka. Jeden žiak býva v Hlohovci. Najstarší zo všetkých žiakov je deviatak Jaroslav Bihari, ktorý sa narodil 4.4.1983. Benjamínkom našej školy je prvák Marcel Majerník. Narodil sa 3.9.1992.

◊ Deviatačka Daniela Klčová z Červeníka tvrdí, že si na našu školu už zvykla, je tu aj sranda. Až na niektorých chalanov, sú vraj drzí.

◊ Pani učiteľka Janíčková o sebe vyhlásila, že má najradšej vianočnú polievku a potom sa pri hudbe od skupiny Elán vozí na aute.

◊ Pani učiteľka Hargašová vo svojom voľnom čase chodí so psom von, rada hrá biliard a občas chodí na koncerty.

◊ A keď už píšeme o psoch, tak štvornohý priateľ pani učiteľky Hargašovej sa volá Beni. Pani učiteľka Cíbičková volá na svojho psa Dzeke / píše sa asi Jacky / , Janíčková Engie a Machovcová Dacko. So svojím miláčikom na prechádzky po Piešťanoch chodí aj pani učiteľka Pobjaková. Volá ho Dax. Posledná učiteľská rodina so psom sú Urbánkovci. Aj minule sme videli pána učiteľa pred školou s Emou.

Redakcia

Prosím smiech

- Ja viem o futbale všetko. Spýtaj sa, čo potrebuješ, pokiaľ ide o futbal, v tom som vynikajúci, - chváli sa Ferko kamarátovi.

- No keď vieš všetko, tak mi povedz, koľko dier má sieť na bráne?!

Hádanka

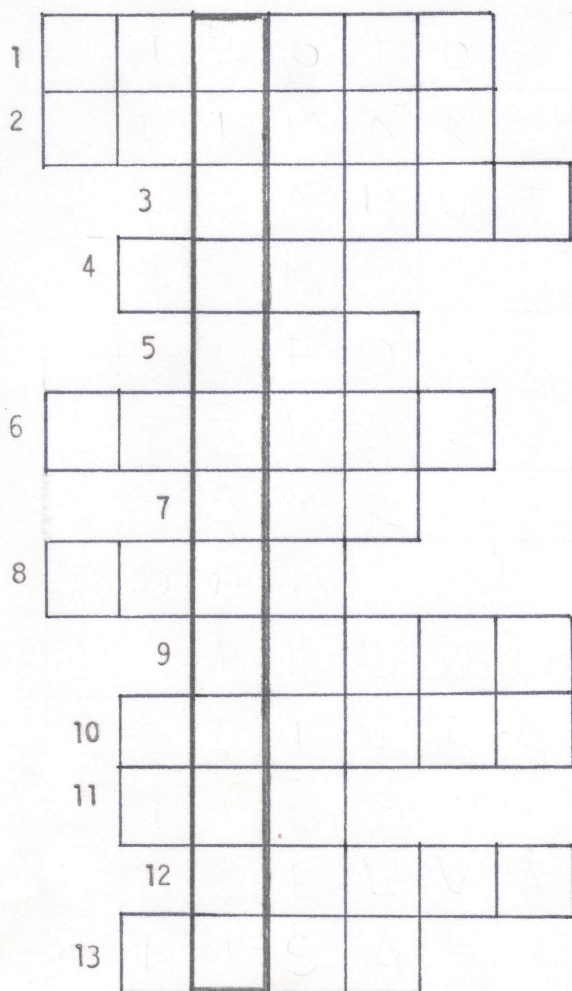
Medzi obrázkami nájdí 8 odlišností.

Denisa Bartošová, VII.B

Slová na záver

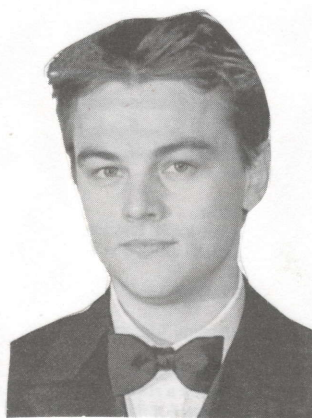
Kto potrebuje doma toľko špendlíkov? Nosí ich mame, lebo je krajčírka? Alebo otcovi, zberateľovi motýľov? Alebo si proste neváži prácu spolužiakov a učiteľov? Kto potrebuje doma toľko špendlíkov z našich násteniek?

Vypĺňovačka

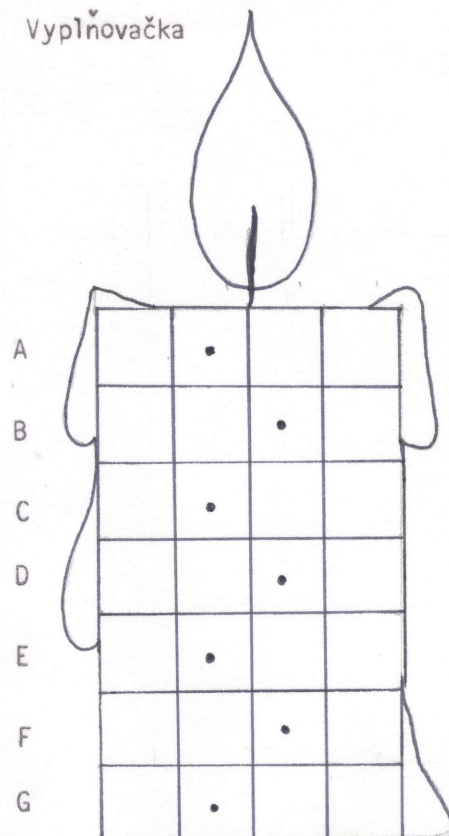

1. jedlo z ryže
2. zviera, ktoré nesie dom
3. vyhynuté zviera podobné slonovi
4. ta
5. neidentifikovateľné lietajúce objekty
6. pestovateľ zimného športu
7. mliečny výrobok
8. prvý muž
9. hudobný nástroj
10. kôstkový plod fialovej farby
11. zapisuj
12. korytnačka po česky
13. kuchynská nádoba

Soňa Karabová, VIII.A

Vypĺňovačka

- A: Eduard doma
B: vojenský útvar
C: na šálke je ...
D: uniknutie
E: na pančuche je ...
F: časť tela
G: vodný živočích

Denisa Bartošová, VII.B

Osemsmerovka

S	E	M	E	N	O	R	O
A	N	M	C	H	O	R	A
N	O	E	O	R	Z	P	T
T	V	N	H	O	R	O	R
O	Í	T	M	Á	A	E	O
V	R	O	D	Ó	K	N	H
K	L	L	B	L	E	Á	Y
A	O	H	Y	M	N	A	K

SNEH, HOROR, MENTOL, LOMOZ, VÍR, ZRAK, PRÁDLO, OSTROHY, KER, KÓD, SANTOVKA, VÍNO, KLY, HYMNA, MENO, SEMENO, OPAR, NORO

V šesthláskovej tajničke je ukrytý hmyz.

Soňa Karabová, VIII.A

Vypĺňovačka

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

1. Kubo spisovne
2. "bláznivý" mesiac
3. sladidlo
4. kačica
5. ... a Goliáš
6. kvalita
7. skupina Paula Mc Cartneyho

8. výtvarný umelec
9. obidvaja
10. človek, ktorý sa zamestnáva nosením

Tajničku tvorí meno hrdinu zo známeho filmu.

Júlia Škrabáková, VIII.A